

Č. 308.

O b e c n í d á v k y: * Právo obce Karlínské k vybírání dávky z převodu nemovitostí ve smyslu sněmovního usnesení ze dne 17. března 1863 jest omezeno na případy, kdy základem převodu jest smlouva trhov.

(Nález ze dne 22. ledna 1920 č. 502.)

V ě c: Růžena Hendrichová v Karlíně proti zemské správní komisi v Praze (za stranu účastněnou obec Karlín ředitel městského úřadu Dr. H. Pilz) stran obecní dávky.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem purkmistrovského úřadu v Karlíně z 10. prosince 1915 č. 17764 předepsána byla stěžovatelce s poukazem na to, že na ni přešla nemovitost, dům čp. 535 v Karlíně v ceně 140.000 K, dávka 700 K a to s odůvodněním, že obec Karlínská jest na základě usnesení sněmu král. Českého a nejvyššího rozhodnutí daného dne 15. července 1863 oprávněna vybírat pro okrašlování Karlína příspěvek z nabytí vlastnictví věcí nemovitých ve výši pěti z tisíce, počítaný podle výše tržní ceny.

Tento výměr potvrzen byl v pořadí instancí naříkaným rozhodnutím s takovýmto odůvodněním:

»Smlouvou postupní ze dne 14. září 1915 nabyla stěžovatelka domu čp. 535 v Karlíně a je jeho knihovní vlastníci. Tím jsou splněny podmínky pro předpis dávky obecní k okrašlování Karlína na základě usnesení sněmu ze dne 17. března 1863, stvrzeného nejvyšším rozhodnutím ze dne 15. července 1863. Vzhledem k tomu, že povinnost k placení dávky této jest dle znění tohoto nejvyššího rozhodnutí vázána jedině a pouze na skutečnost převodu práva vlastnického k nemovitosti v obvodu obce Karlína ležící a jest dále úplná neodvislou jak od osobní vlastnosti nabyvatele, tak i od způsobu nabytí (nález víd. správního soudu ze dne 11. října 1906 č. 10.633), jest lhostejno, jak stěžovatelka domu čp. 535 ležícího v obvodu obce Karlína nabyla a nepadá při posouzení otázky povinnosti k placení dávky na váhu, jakou právní povahu a konstrukci nabývací akt sám má.

Nejvyšší správní soud shledal stížnost důvodnou a to na základě těchto úvah:

Usnesením sněmu král. Českého z 17. března 1863 schválen byl návrh týkající se obecních poplatků pro předměstskou obec Karlín, jenž v části, která pro otázku spornou jest závažná, měl takovéto znění:

»Předměstské obci Karlínské... povoluje se, aby vybírala při koupích nemovitostí z každého zl. 1.000 tržní sumy zl. 5, tolikéž z trhové sumy za koupená stavební místa, ač udělí-li se povolení k stavbě.« Německy: »Der Vorstadtgemeinde Karolinenthal wird... gestattet, bei Realitätenankäufen von jeden 1000 fl des Kaufschillings 5 fl, ebensoviel von dem Kaufschillinge für erworbene Bauplätze, sobald die Baubewilligung erteilt wird, einzuheben.«

Normě zákonodárným sborem v tomto znění usnesené dostalo se také panovnické sankce nejvyšším rozhodnutím z 15. července 1863 a byvší náležitě vyhlášena nabyla povahy zákona. Poněvadž pak obec není bez zákonného podkladu oprávněna dávky vybírat (§ 89 obec. zřiz.), nemůže právo obce Karlínské k vybírání dávky při převodu nemovitostí sahati dále, než jak oním zákonem jest stanoveno.

Obmezuje-li však tento zákon právo obce k vybírání dávky na případ koupě nemovitosti a označuje-li za předmět dávky trhovou cenou, předpokládá zřejmě převod nemovitosti trhovou smlouvou a nelze tudíž dávkovou povinnost rozšiřovati na převody nemovitostí, jež staly se jiným právním jednáním než smlouvou trhovou.

Nemohl proto nejvyšší správní soud uznati odůvodněným názor žalovaného úřadu, že by povinnost k placení dávky dle onoho zákona vázána byla jediné na skutečnost převodu práva vlastnického k nemovitosti v obvodu obce Karlínské ležící a že by tudíž bylo lhostejno, jakým způsobem stěžovatelka domu čp. 535 v Karlíně nabyla.

Slušelo proto naříkané rozhodnutí, jež obmezuje se na výrok, že převod domu čp. 535 postupní smlouvou z 14. září 1915 zakládá již proto povinnost dávkovou, zrušiti jako nezákonné, aniž mohl nejvyšší správní soud obírat se otázkou, zda dotčená postupní smlouva, jež byla základem převodu, obsahuje smlouvu, která dle své právní povahy jest smlouvou trhovou, ježto o otázce této nebylo žalovaným úřadem rozhodnuto a není tedy v tomto směru po ruce rozhodnutí správním soudem přezkoumatelného (§ 5 zák. o správ. soudě).

Podotknouti jest, že žalovaný úřad, dovolává-li se pro svůj názor nálezu bývalého c. k. správního soudního dvora ve Vídni z 11. října 1906 č. 10633 (Budw. 4666) přehlíží, že onen nález zabýval se v příslušné části svých vývodů otázkou, nastává-li povinnost k placení onoho příspěvku tenkrát, bylo-li nemovitosti nabyto v exekuční dražbě, a že tudíž ony vývody sluší vztahovati jen na tuto, tehda spornou otázku, t. j. je-li nabytí nemovitosti v exekuční dražbě také koupí ve smyslu uvedeného místního zákona.

Č. 309.

Volební řád do obcí: * Kandidátní listina je správně podepsána, i když mezi podepsanými jsou voliči kandidovaní (§ 20 zák. z 31. ledna 1919 č. 75 sb. z. a n.)

(Nález ze dne 23. ledna 1920 č. 277.)

Věc: Josef Schätz, Karel Rückl a Josef Peller v Hamrech u Klatov proti zemské politické správě v Praze stran obecních voleb.

Výrok: Stížnost zamítá se jako bezdůvodná.

Důvody: Když byla vypsána volba do obecního zastupitelstva v obci Hamrech, předložily obecnímu úřadu v čas kandidátní listiny strana sociálně-demokratická a strana zemědělského středního stavu a dělnictva. Místní komise vrátila kandidátní listinu strany sociálních demokratů, aby byla do 24 hodin opravena ve dvou směrech: